

شماره ۱۱۷۴

تاریخ ۲۲/۱/۱۳۷۲

پیوست دارد

بخش مالی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

اداره کل قوانین

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۵۵۶۱ مورخ ۱۳۷۱/۸/۵ دولت در خصوص موافقتنامه همکاری در زمینه کاربردهای صلحجویانه از انرژی هسته‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۷۲/۱/۲۴ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌شود. /ب

علی اکبر ضابط نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۱۷۴-۶

تاریخ ۲۲/۱/۷۲

پوست داسر

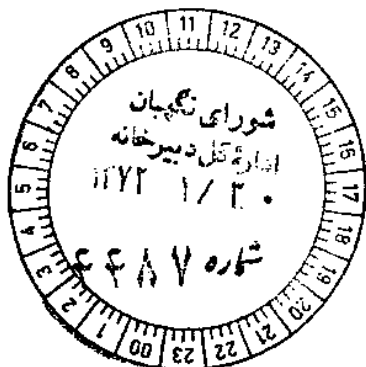

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

اداره کل قوانین

بسم الله

لایحه موافقتنامه همکاری در زمینه کاربردهای
ملحجویانه از انرژی هسته‌ای بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین

ماده واحده - موافقتنامه همکاری در زمینه کاربردهای ملحجویانه
از انرژی هسته‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری
خلق چین مشتمل بر یک مقدمه و ۱۲ ماده تصویب و اجازه مبادله
اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه فیما بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری خلق چین برای همکاری در زمینه
کاربردهای ملحجویانه از انرژی هسته‌ای

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری خلق چین (که از
این پس " طرفین " نامیده میشوند)، باتوجه به روابط دوستانه
سنتی موجود بین دو کشور،

و بادر نظر گرفتن علایق مشترک برای بسط همکاریهای دوجانبه،
و با عنایت بر اینکه استفاده از انرژی هسته‌ای جهت مقاصد
ملحجویانه عامل مهمی برای ارتقاء توسعه اجتماعی و اقتصادی دو
کشور می‌باشد،

و بادر نظر گرفتن مساعی دو کشور در استفاده‌های ملحجویانه از انرژی
هسته‌ای جهت تامین نیازهای توسعه اجتماعی و اقتصادی خود،

و باتوجه به این امر که هر دو کشور از اعضاء معاهده منع گسترش
تسلیحات هسته‌ای (که از این پس " NPT " نامیده میشود) و نیز از
اعضاء آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای (که از این پس " آژانس "
نامیده میشود) می‌باشند،

و باملاحظه اینکه کشور جمهوری خلق چین دارای تسلیحات

- ۲ -

بیتعالی

هسته‌ای است و اینکه جمهوری اسلامی ایران درخصوص بکارگیری مقررات پادمان هسته‌ای، موافقتنامه زیربط رامتعاقب "NPT" با "آژانس" منعقد نموده،

و بامتعاضدن براینکه همکاری گسترده بین دو کشور درکاربردهای صلحجویانه ازانرژی هسته‌ای به توسعه بیشترروابط دوستانه و تعاونی آنها کمک خواهدکرد،
به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - طرفین برطبق مفاد این موافقتنامه، درزمینه استفاده‌های صلحجویانه ازانرژی هسته‌ای برپایه احترام متقابل به حاکمیت، عدم مداخله درامورداخلی یکدیگر، برابری و منافع متقابل همکاری خواهندکرد.

ماده ۲ - برطبق این موافقتنامه، زمینه‌های همکاری بین طرفین میتواند شامل:

۱ - تحقیقات پایه و کاربردی وتوسعه باتوجه به استفاده‌های صلحجویانه ازانرژی هسته‌ای،
۲ - تحقیق، طراحی، ساخت وبهره‌برداری ازنیروگاههای هسته‌ای و راکتورهای تحقیقاتی،

۳ - اکتشاف و استخراج سنگ معدن اورانیوم،

۴ - ساخت وتامین وعرضه میله‌های سوخت هسته‌ای مورداستفاده درنیروگاههای هسته‌ای و راکتورهای تحقیقاتی،

۵ - مدیریت پسمانده رادیو اکتیو،

۶ - تولید و کاربرد ایزوتوپهای رادیواکتیو در صنعت، کشاورزی و پزشکی،

۷ - ایمنی هسته‌ای، حفاظت دربرابراشعه، حفاظت ازمحیط زیست و حفاظت فیزیکی،

۸ - سایرزمینه‌های همکاری که ازسوی طرفین میتواند موردتوافق قرارگیرد.

ماده ۳ - همکاری مقرر درماده دو این موافقتنامه میتواند

از طریق روشهای ذیل به مرحله اجرا درآید:

۱ - تبادل و آموزش پرسنل علمی وفنی،

۲ - تبادل اطلاعات علمی، فنی و اسناد،

تعالی

- ۳- برگزاری سمپوزیومها و سمینارها،
۴ - عرضه متقابل مواد و تجهیزات مربوط به زمینه های فوق الذکر،
۵ - ارائه مشاوره و خدمات فنی مربوطه،
۶ - پرداخت دستمزد و در اختیار قرار دادن بورسیه،
۷ - تشکیل گروه های کاری مشترک برای اجرای پروژه های مشخص
در زمینه تحقیقات علمی و توسعه،
۸ - سایر روش های همکاری که از سوی طرفین میتواند مورد موافقت قرار گیرد.

ماده ۴ - طرفین باید تضمین نمایند که بدون کسب رضایت کتبی طرف دیگر، اطلاعات مبادله یابدست آمده از تحقیقات و توسعه مشترک به هیچ شخص ثالثی واگذار یا منتقل نگردد.
ماده ۵ - همکاری در چهار چوب این موافقتنامه بین دو دولت و یا ارگان های صلاحیت دار تعیین شده از طرف دولتهای متبوع (سازمان انرژی اتمی ایران برای جمهوری اسلامی ایران و شرکت هسته ای ملی چین و یا سایر سازمان های چین برای جمهوری خلق چین) به اجرا در خواهد آمد. محتوا، حدود سایر جزئیات مشخص همکاری در موافقتنامه های جداگانه ای که متناسب با از سوی ارگان های طرفین منعقد خواهد گشت گنجانده میشود.

ماده ۶ -

۱ - همکاری در راستای این موافقتنامه صرفا برای مقاصد صلحجویانه خواهد بود و هر نوع مواد هسته ای، مواد و تجهیزات دریافت شده به موجب این موافقتنامه و یابدست آمده از استفاده از مواد هسته ای، مواد و تجهیزات دریافت شده، برای تحقیق، توسعه و یا ساخت هر نوع دستگاه های انفجاری هسته ای یا برای هیچگونه مقاصد نظامی بکار گرفته نخواهد شد.

۲ - دولت ایران متعهد میشود که از "آژانس" تقاضا نماید تا مقررات پادمان هسته ای خود را در خصوص مواد هسته ای، مواد و تجهیزات انتقال یافته براساس این موافقتنامه و مواد هسته ای، مواد و تجهیزات بدست آمده ناشی از استفاده از مواد هسته ای، مواد و تجهیزات انتقالی اعمال نماید. دولت چین تاکید می نماید که واردات و صادرات هسته ای چین مربوط به این موافقتنامه صرفا

برای مقاصد ملحقه خواهد بود.

۳ - طرفین انتقال هر نوع مواد هسته‌ای، مواد تجهیزات در راستای این موافقتنامه را به اطلاع " آژانس " خواهند رساند.

۴ - هریک از طرفین تلاش خواهند کرد تا از هرگونه اقدامی که همکاری تحت این موافقتنامه را خدشه دار نماید پرهیز کنند. چنانچه هریک از طرفین در هر زمانی پس از به‌مورد اجرا در آمدن این موافقتنامه در اجرای مفاد ماده ۶ این موافقتنامه قصور ورزد، طرفین باید فوراً در مورد مشکل مربوطه وارد مشورت گردند، چنین استنباط میگردد که طرف دیگر این حق را برای متوقف کردن همکاری بیشتر در چارچوب این موافقتنامه خواهد داشت.

ماده ۷ - مواد هسته‌ای، مواد و تجهیزات دریافت شده در چارچوب این موافقتنامه نباید بدون اجازه کتبی دو دولت به خارج از قلمرو یا حاکمیت کشور دریافت کننده انتقال یابد.

ماده ۸ -

۱ - طرفین اقدامات لازم جهت تامین حفاظت فیزیکی کافی به گونه‌ای که در سند شماره INF/CIRC/225/REV.2 " آژانس " جهت مواد هسته‌ای، مواد و تجهیزات انتقال یافته براساس این موافقتنامه را درون قلمرو حاکمیت و کنترل کشور متبوع خود بعمل خواهند آورد تا از کاربرد یا استفاده غیرمجاز آن جلوگیری گردد.

۲ - طرفین ارگانهای صلاحیت دار برای حفاظت فیزیکی منصوب و محل‌های تماس را برای همکاری در حمل و نقل بسین المللی مواد هسته‌ای و دیگر موضوعات حفاظت فیزیکی که ممکن است مورد توجه مشترک طرفین باشد را به اطلاع یکدیگر خواهند رساند.

ماده ۹ - نمایندگان دو دولت یا ارگانهای تعیین شده آنها میتوانند با رضایت طرفین جهت بررسی اجرای این موافقتنامه و توسعه همکاری بیشتر ملاقات نموده و هرگونه مشکلات ناشی از آن را مورد مشاوره قرار دهند.

ماده ۱۰ -

۱ - اجرای این موافقتنامه و تمام همکاریهای آتی که از این موافقتنامه ناشی خواهد شد بدون هیچگونه تبعیضی نسبت به قوانین و مقررات فعلی هریک از دو کشور و برطبق آنها میباشد.

تعالیه

۲ - تعهدات طرفین برطبق این موافقتنامه و تمام همکاریهای آتی منشعب از این موافقتنامه نبایستی توسط قوانین آتی دو کشور و مفاد موافقتنامه‌های بین‌المللی که دو کشور احتمالا اعضاء آن باشند خدشه‌دار گردد، بدون هیچگونه تبعیضی نسبت به مفاد ماده ۶ این موافقتنامه.

۳ - هیچیک از مفاد این موافقتنامه به تعهداتی که هریک از دو دولت طبق هرگونه موافقتنامه بین‌المللی دیگر در زمینه استفاده‌های صلح آمیز از انرژی هسته‌ای ملزم به اجرای آن هستند محدودیتی ایجاد نخواهد کرد.

ماده ۱۱ - هرگونه سوالی درخصوص تفسیر یا کاربرد این موافقتنامه از طریق مشاوره دوجانبه بین دو دولت حل و فصل خواهد گردید. طرفین متعهد میشوند از مفاد و تعهدات این موافقتنامه قویا پیروی نمایند.

ماده ۱۲ -

۱ - این موافقتنامه از تاریخ اعلان طرفین پس از تکمیل مراحل حقوقی لازم توسط دو کشور به مورد اجرا درخواهد آمد.

۲ - این موافقتنامه به مدت پانزده سال اعتبار خواهد داشت وبصورت خودکار به مدت ۵ سال و هر زمانی پس از آن تمدید خواهد شد مگر آنکه ۶ ماه قبل از انقضای این مدت هریک از دو دولت فسخ آنرا کتبا به دیگری اطلاع دهد.

۳ - با انقضای این موافقتنامه برترتیبات مشخص اتخاذ شده و برطبق ماده پنجم این قرارداد لطمه‌ای وارد نخواهد شد. در صورتیکه این موافقتنامه فاقد اعتبار گردد، مفاد مواد چهار، شش، هفت و هشت تازمانی که هر نوع مواد هسته‌ای، مواد و تجهیزات دریافت شده در چارچوب این موافقتنامه در خاک یا تحت کنترل کشور دریافت کننده باقی بماند همچنان قابل اجرا خواهد بود.

۴ - این قرارداد در صورت لزوم میتواند باتوافق دوجانبه بین دو دولت تکمیل و تغییر یابد. اصلاحات از تاریخ اعلان طرفین پس از تکمیل مراحل حقوقی لازم توسط دو کشور به مورد اجرا

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
اداره کل قوانین

شماره ۱۱۷۴ - ۶

تاریخ ۲۲ / ۱ / ۶۷

پوست ۱۱۱۱۱۱۱۱

- ۶ -

بسم الله تعالی

درخواست خواهد آمد.

این موافقتنامه در دو نسخه درپکن در روز دهم سپتامبر ۱۹۹۲
(نوزدهم شهریور ۱۳۷۱) به زبانهای چینی ، فارسی و انگلیسی که
سه متن متساویا معتبر میباشند، تنظیم گردید.

نماینده دولت جمهوری اسلامی ایران   نماینده دولت جمهوری خلق چین

لایحه قانونی فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن
موافقتنامه شامل مقدمه و ۱۲ ماده در جلسه علنی روز سه شنبه
مورخ بیست و چهارم فروردین ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و دو به
تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است ./ب

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی